

N.F.S. Grundtvig "Gunderslev Skov"

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.3, oktober 2013

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1808 (SJ: 88)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 1

Teksten er etableret af Maria Jørgensen

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Maria Jørgensen, redigeret af Klaus Nielsen og Vibeke A. Pedersen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:1597 |PS:37

Gunderslev Skov.

(Se Københavns Skilderi No. 100.)

- ¹ Sig mig o Skov! hvad Du slutter saa tæt,
Hvad Du knuger saa fast i Din Favn!
Sig mig det Vind! Du som svæver saa let,
|PS:38 Du som svæver saa tæt,
Over Egene hist;
Som kan stirre derned
Gennem Grene og Løv!
O! Du sikkerlig ved
Hvad den slutter i Favn.
-

2 I Egenes Toppe
Det rusker og bryder,
Og Vinden deroppe
Saa susende lyder,
Som Stemmer fra Nord.
Og vel kan jeg tyde
De susende Lyde,
Der strømme fra Nord.

3 Saa er det da Eder, I knudrede Ege!
Som hegne om Kredsen, hvor Luerne stege,
Og Offeret blødte paa hellige Sten!

4 O Sol! Du som blusser saa høit udi Luft!
Du har set, og Du ved,
At ei Blomsternes Duft
Mine hurtige Fjed
|A:1598 Kunde standse paa Jord;
At ei Søen saa mild
Kunde svale min Ild
For det flygtede Nord;
At saa saare jeg gik
Over Dal, over Høi,
At mit brændende Blik
Over Markene fløi,
For at søge den Plet,
Hvor sig Egene tæt
Havde sanket omkring
Den hellige Ring.

---

5 **|PS:39**Sagtelig Ven!
Flyt Dig i Lunden!
Let Du berøre
Viede Jord!
Her mellem Egene bo
Nordens de hensovne Guder,
Sødelig Slumrendes Ro
Trinenes Lyd ei forstyrre!
Ser Du de Vanddraaber trille
Saa stille,
Hisset i Dal?
Fordum, da Aser med Vælde
Høit over kneisende Fjelde,
Troned' i Sal;

Sang de med buldrende Lyd
Asernes Pris og Lundenes Fryd.
|A:1599 Nu de i Dalen hentrille
Saa stille,
Stenen de kysse,
Paa den de tysse,
Hvidskende dysse
Guderne end i en dybere Søvn.

- 6   Hisset Bakken høit sig løfter,
Bredere er Egens Kløfter,
Dunklere er Skoven her,
Nu er Guders Alter nær.
- 7   Bort fra denne slidte Vei!
Den til Altret fører ei;
Thi hvor Hoben farer frem,
Har ei Guder deres Hjem.
Her jeg ser en Sti sig dølge
Under Græsset, matte Spor
Spredde sig af sjeldne Fod;
|PS:40 Dristig Ven! Vi den vil følge.
Til det Hellige fra Nord
Lede kun de dunkle Spor.
Fast og nøie maa Vi stirre,
Synet kan sig let forvirre
Paa en Vei til gamle Nord.
Stands kun ikke, følg mig Ven!
Sporene jeg skimter end.
Underlig paa Straaets Rygge
Let de have præget sig,
Her en gammel Kæmpeskygge
Vist i Natten skrider hen.
- 8   Ak! nu svandt det lette Spor
Som ved Lyden af mit Ord,
Som henveiret af min Aande.
Hvilken Vaande!
- 9   Stands o Fod!
Her paa denne *Egerod*!
Høit o Øie! hvælv din Bue!
Fik du Evne til at skue,
O saa sku

Dristig gennem Lunden nu!

10 |A:1600 Med faldende Taare
Jeg stirrer saa saare.
Hvad løfter sig hist!
O! er det ei Alterets mossede Stene,
Som Egenes Grene
Saa tætte omhvælver?
Det er. O! jeg skælver,
Jeg dirrer af Lyst,
|PS:41 Og hellige Andagt opfylder mit Bryst.
Jeg iler, jeg iler med vingede Fjed,
For Asernes Alter at kaste mig ned,
Og prise de hensovne Guder.

Nik. Fred. Sev. Grundtvig.